

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 1

Ons volledig tekenverhaal :

EEN GENEESHEER WORDT ONTDEKKINGS-REIZIGER

EEN GENEESHEER WORDT ONTDEKKINGSREIZIGER

DOOR L. HACHE

Rond die tijd trachtten de Belg de Gerlache, de Engelsman Scott, de Duitser Drygalski, de Schot Bruce en de Zweed Nordenskjöld de Zuidpool te veroveren.
Dr Charcot kon niet verdragen dat zijn land aan deze wedloop geen deel nam, alhoewel het toch Fransen geweest waren (Bouvet, Kerguelen en Dumont d'Urville) die voor het eerst de Zuidpoolgebieden hadden verkend.

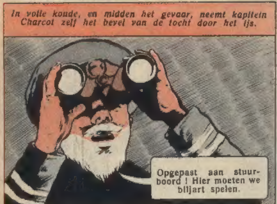

Wat een schok !
Een bres ! We zinken !

We zijn tegen een rotspunt gebotst !
Het is te hopen dat er geen slachtoffers zijn !

Na onmenselijke inspanningen wordt de bres zo goed en zo kwaad als het gaat gedicht.

De waterlijn schijnt niet te zakken !
Zo zullen we Argentinië nooit kunnen bereiken !
Volhouden mannen ! Indien er geen water bij komt, zijn we gered !

Gedurende 45 dagen pompen officieren en matrozen dag en nacht het water uit het schip.

Op 5 maart bereikt de boot eindelijk Zuid-Amerika, na meer dan 1.000 km kust in kaart te hebben gebracht en talrijke zeer belangrijke gegevens en foto's te hebben verzameld...

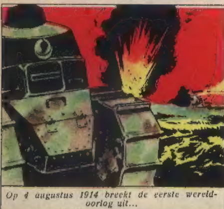

Dr Charcot wordt te Parijs enthousiast verwelkomd...
Mijn beste kommandant, waarover is u meest van al tevreden ?
Over het feit ik geen enkel man heb verloren!

Ik ben apoteker, en bezorg u een fortuin !
Ik zal het best kunnen gebruiken ! Heb je een plan ?
De bescheiden geleerde wil zijn sukses en populariteit echter niet uitbaten.

U hoeft me alleen maar de toelating te geven te verklaren dat uw bemanning de poolwinter heeft kunnen trotseren, dank zij het dagelijks gebruiken van mijn pillen !
Maar dat is leugen

Een leugen ! Een onschuldige publiciteit waarmee u miljoenen kunt verdienen !
Scheer je weg, en doe het me niet herhalen !

Met een vierde boot, een driemaster 40 m. lang, die eveneens « Pourquoi Pas ? » wordt gedoopt, zet Charcot van 1908 tot 1910 zijn werkzaamheden in de Zuidpoolgebieden verder.

Op 4 augustus 1914 breekt de eerste wereldoorlog uit...

Admiraal, alhoewel ik 47 jaar ben, wil ik toch nog dienst nemen bij onze oorlogsvloot.
Het reglement, mijn beste Charcot, eist dat een officier ten minste 18 maanden gevaren heeft.

Maar het spreekwoord zegt toch dat « wie de Kaap Hoorn omzeilt heeft, een voet op tafel mag zetten, en wie in de poolcirkel heeft gevaren beide voeten op de tafel mag plaatsen » ! Ik geloof dus wel dat...
Ja maar, administratief gesproken is u slechts een liefhebber... Het spijt me !

Dr Charcot is zo ontgoocheld zijn vaderland niet te mogen dienen, dat hij zich tot de Engelse admiraliteit richt...

De zenuwen van de bemanning worden ernstig op de proef gesteld door een maandelange tocht zonder geschiedenis...

Frankrijk roept Dr Charcot terug, om hem de leiding te geven van « kaperschepen ».

Dr Charcot heeft eindelijk een commando bekomen. Op zekere dag in het Kanaal...

Een vijandelijke onderzeeër...

De Duitse onderzeeër, die meent dat de vissersboot weerloos is, komt naderbij om het schip met één kanonschot van op korte afstand naar de haaienkelder te sturen.

Maar dan komt er plotseling een snelvuurkanon van achter een valse reddingssloep te voorschijn. De Fransen vuren op volle kracht en kelderen de onderzeeër.

Deze prestatie krijgt haar beloning.

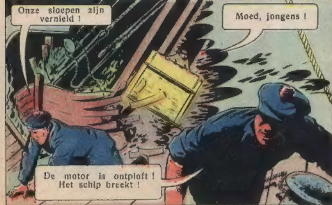

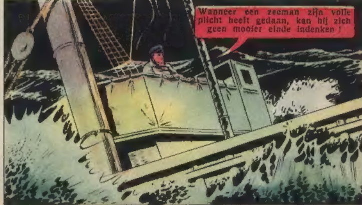

Na het einde van de oorlog exploreert Dr Charcot het noorden van Groenland.

Maar op 16 september 1936 drijft een verschrikkelijke storm de « Pourquoi Pas » naar de rotskusten van IJsland, in de omgeving van Reykjavik.

ONDER ONS VERMA

JONGE DIERENVRIENDEN

DIEREN zijn geen speelgoed waarmee men allerlei fratsen mag uithalen. Dat vergeten sommige jongens en meisjes. In het speelgoed steekt geen leven, maar in het dier ontdekt men soms veel moed en trouw. En dat zijn twee eigenschappen die dienen gewaardeerd te worden!

De meeste jongens en meisjes houden gelukkig veel van dieren en respecteren ze als levende wezens die moeten beschermd, geholpen en gevoed worden wanneer zij in nood zijn.

Zowat overal in de wereld worden er clubs opgericht van jongens die zich tot doel stellen de verloren dieren te helpen, de vogels 's winters te voeden en de arme dieren te beschermen tegen de wreedheid van de mensen.

Dat is een mooie taak, en ik hoop dat alle Kuifje's vrienden daaraan uit ganser harte zullen meewerken. Het is toch niet moeilijk om 's winters, alvorens naar school te gaan, wat kruimels te strooïen voor de vogels op de vensterbank of voor de drempel van je woning. Wanneer je dat alle dagen doet dan zal de goede sint Franciskus, die zoveel hield van de vogels, je van uit de hemel zeker dankbaar zijn.

Kuifje

SCHEIKUNDE

Jan De Visschere, Leiestraat, 1, Kortrijk, vraagt wie hem aan een adres zou kunnen helpen waar hij chemische producten en apparaten aan voordelige prijzen kan kopen.

NAPOLEON

Guy Gildemijn, van Gent, zou het leven van Napoleon in *Kuifje* willen gepubliceerd zien. Je zou eens de oudere Kuifjeslezers, die de vroegere jaargangen van ons blad bezitten, moeten vragen om hun kollectie eens te lezen, want we hebben reeds talrijke artikelen en tekenverhalen in Kuifje gepubliceerd waarin Napoleon ten toneele verscheen, o.a. het groot tekenverhaal van Jacques Laudy « Soldaten van Napoleon ».

EEN OPINIE

Jan Mombaers, van Tienen, schrijft : « In zijn geheel vind in Kuifje een pronkstuk, een parelsnoer van mooie verhalen. Ik geloof dat *Kuifje* het beste blad is van heel ons land ! »

EEN NIEUWE CLUB

Jozef Dussart, Demanstraat, 6, Deurne-Noord bij Antwerpen, (16 jaar), heeft een nieuwe Kuifje's klub gesticht die de naam draagt « DE ANTILOPEN ». Te Deurne-Noord zelf telt zij 50 leden en ook te Brussel, Luik en Boom heeft zij nog andere vrienden. Jongens uit de omgeving van Deurne worden vriendelijk verzocht zich met Jozef Dussart in verbinding te stellen.

DE KLUB VAN DE DIERENVRIENDEN

IN Frankrijk heeft een Kuifjeslezer, Jean-Paul Steiger, 117, av. Pierre Brossolette, Le Perreux (Seine) een « Club des Jeunes Amis des bêtes » gesticht (Klub van de Jonge Dierenvrienden). Al wie hem in het Frans wil schrijven, zal hij graag inlichtingen bezorgen over de aktiviteiten van zijn klub.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

HET HEILIG SCHRIFT VOOR KINDEREN VERTELT

VERLEDEN jaar brachten we reeds een zeer lovende bespreking van het eerste deel van de bewerking voor kinderen van het H. Schrift door Piet Worm.

Thans stuurt de uitgeverij Elsevier ons het tweede deel van deze bewerking, en we kunnen niets anders dan nogmaals herhalen dat dit boekje, net als het vorige, tot het allermooiste behoort dat we ooit onder handen kregen. We zijn er van overtuigd dat de ouders dit werk van Piet Worm wel zorgvuldig in hun biblioteek zullen bewaren en niet op de boekenplank van hun kinderen zullen laten staan, want het zou eigenlijk jammer zijn moest het beschadigd worden. Zeer warm aanbevolen.

JOHAN.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Hélène Arbic, 105, De Lorimier, Hull, Provincie Québec, Canada, *met lezeres uit Frankrijk, Cuba, en andere, 13 of 14 jaar oud.*

Jan Verbaarendse, Margrietstraat, 6, Bergen-op-Zoom, Nederland, *met een Engelse, Spaanse, Duitse of Franse lezer.*

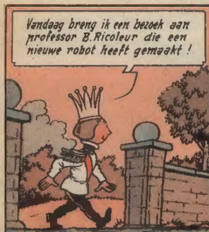
Agnès De Wit, Florallënlaan, 298, Berchem-Antwerpen. *Voor het verwisselen van postzegels.*

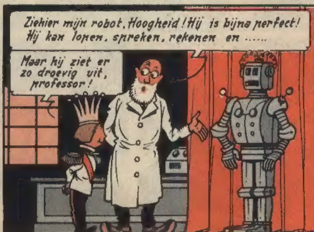
Louise Lauzier, av. Querbes, Outremont, Montréal, 8, Provincie Quebec, Canada. *Met een scout of jeugdleider van ongeveer 14 jaar in België Spanje of Noorwegen wonend.*

Els Peddemans, Copernicusstraat, 48, Amsterdam (0) Holland, *met vriendinnetje van ongeveer 13 jaar oud.*

Liliane De Broyer, Steenweg op Bergen, 259, Sint-Pieters-Leeuw, (België), *15 jaar met Engelse Kuifjeslezeressen. Liliane zou in het Frans schrijven*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

NIET DUUR !

Bedelaar : Ach, mijnheer, een dubbeltje voor mijn twee kinderen.

Heer : Dat is niet duur, maar ik heb er zelf al drie thuis !

(Ingestuurd door Hubert Hillebrandt van Nieuwpoort.)

DAT WAT PRECIES EENDER

Baas : Terwijl ik op reis ben, krijg je de bevelen van mevrouw, Willem.

Tuinman : Uitstekend, mijnheer, dus blijft alles precies alsof u thuis was...

VERS BROOD

Klant : Bakker, je brood is zo hard als een steen !

Bakker : Mijnheer, ik zal je eens wat vertellen : Had Napoleon dit brood kunnen krijgen op het ogenblik dat hij over de Beresina trok, zou hij het gretig gegeten hebben !

Klant : Dat geloof ik graag maar *toen* was dat brood ook vers !

HOE VERSTROOID !

— Professor, door dit hondenweer kan je toch niet naar huis gaan. Blijf bij ons overnachten.

— Goed idee, waarde vriend, ik blijf hier overnachten maar dan moet ik toch even naar huis om te zeggen dat ik niet thuis kom vanavond !

TIJD IS GELD

Een zakenman stapte een kappersalon binnen, nam plaats in de zetel en zei tot de kapper :

— Alle drie kort !

— Ik begrijp u niet, mijnheer. Wat bedoelt u ?

— Haar, baard en gepraat !

VOOR DE KERMIS

Moeder : Wat gebeurt er toch in de ijskast, Jan ?

Jan : Niets, moeder, ik vecht tegen de verleiding !

(Willy Dewitte, St-Kruis.)

HET TRAGISCH GEVOLG

Dokter : Dus, vroeger zag u helemaal niet scheel. U hebt die kwaal pas sedert zondag ?... Ja, en herinnert u zich niet wat u zondag gedaan hebt ?

Patiente : O, ja dokter, dat herinner ik me best. Ik heb heel de dag naar de nieuwe hoed gekeken die ik droeg !

EEN VERZEKERING

Heer : Ik zou me graag laten verzekeren.

Bediende : Goed, mijnheer. Wenst u een levens- of een brandverzekering ?

Heer : Alle twee want ik heb een houten been !

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN VECHTERSBAAS?

JONGENS houden er aan af en toe hun krachten te meten, dit wil daarom altijd niet zeggen dat ze echte vechtersbazen zijn.

Wil je eerlijk antwoorden op deze test ?

	Ja	Neen
1. — Luister je graag naar oorlogsverhalen of het verhaal van een flinke vechtpartij ?	....	....
2. — Wanneer men je een duw geeft, heb je dan heel vlug je vuisten klaar ?	....	....
3. — Zoek je graag een vechtpartijtje ? . . .	....	....
4. — Tracht je eerder je vrienden te overtuigen door je spierkracht dan door je overredingskunst ?	....	....
5. — Wanneer je twee jongens ziet vechten, meng je er je dan mee alleen maar om het plezier je vuisten te kunnen gebruiken ?	....	....
6. — Wanneer men je uitlacht of met je spot, ben je dan onmiddellijk vechtensgereed ?	....	....
7. — Ontaarden de kleine geschillen die je met een makker hebt nog al dikwijls in een handgemeen ?	....	....
8. — Meet je zonder aarzelen je kracht met iemand die sterker is ?	....	....
9. — Laat je je niet op de tenen trappen, noch in figuurlijke noch in de letterlijke betekenis van het woord ?	....	....
10. — Kan je zeggen dat er geen dag voorbijgaat zonder dat je je vuisten of je voeten gebruikt ?	....	....
Totaal . . .	....	....

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

Geschiedenis zonder woorden.

EEN ANEKDOTE VAN G.-B. SHAW

OVER G.-B. Shaw werden en worden nog steeds veel anekdoten verteld. Shaw was niet alleen een groot schrijver, hij was een spiritueel man die op z'n medeburgers steeds rake en vaak giftige pijlen afschoot. Hier volgt dan een anekdote die minder gekend is :

Een Engelse dame schreef aan Bernard Shaw : « Vereerde meester, gisteravond zag ik een van uw toneelstukken en verveelde me dood. Wees zo vriendelijk me het geld dat ik uitgaf voor de plaats in de schouwburg terug te betalen. »

Bernard Shaw antwoordde :

« Mevrouw, wees zo goed nooit meer naar een van m'n stukken te gaan kijken want u zoudt me ruïneren ! Hierbij een check. »

Toen schreef de dame opnieuw aan Shaw :

« Vereerde meester, uw toneelstuk beviel me geweldig, ik wou alleen maar uw handtekening bezitten. »

En Shaw antwoordde :

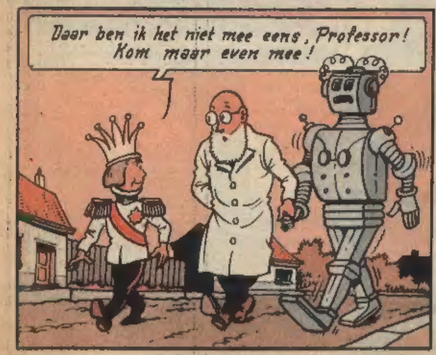
« Toen ik uw eerste brief las verbaasde het me, dat er een Engelse bestond met een klaar en gezond verstand. Nu ik uw tweede brief in m'n bezit heb, weet ik dat ik te doen heb met een normale Engelse, dat wil zeggen met een halfgekke ! »

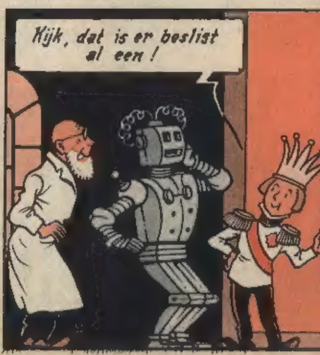
Niet erg galant van Shaw !

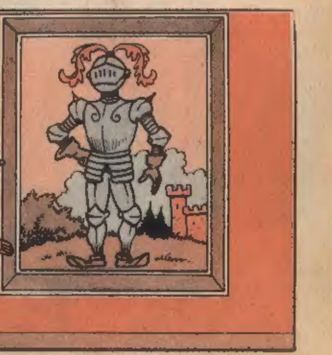

— Ik zal je eens tonen hoe je lekkere fritten moet bakken !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van
KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

PEPIJN de Korte werd door paus Stephanus II tot koning van de Franken gekroond. Pepijn beloofde de Paus hulp tegen de Longobarden. Karel en Karloman, de twee zonen van Pepijn, waren getuige van de kroningsplechtigheid en weten dat een van hen geroepen is om koning van de Franken te worden. Karel deelt zijn broer mee dat hij eens, met de hulp van zijn paarden, de wereld zal veroveren. Karloman vertelt dit aan zijn vader, die antwoordt dat Karel bluft...

En geleid door Karel trekt het Frankisch leger over de Alpen en komt in Dora, in het noorden van Italië, toe...

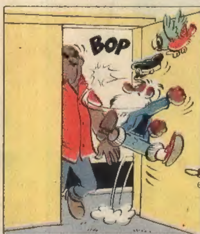

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

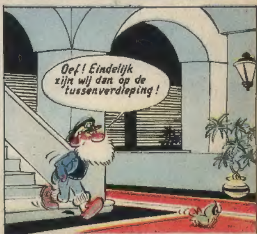

Zalig en geluk

HERGE

AAN alle vrienden van « Kuifje » mijn hartelijkste wensen!

Moge 1957 een jaar wezen van vrede. Een jaar zonder oorlog tussen de volkeren... Moge de vrede van de groten niet te veel gestoord worden door de kleinen! Moge er vooral vrede heersen, tussen de « Groten dezer aarde ! » Met wat goede wil, zowel vanwege de kleinen als vanwege de groten, wordt deze wens werkelijkheid en is 1957 een vredesjaar!

WILLY VANDERSTEEN

JOEPIEEE! Daar heb je 1957! Ik maak dan ook van de gelegenheid gebruik om jullie een Zalig en Gelukkig Paasfeest te wensen! Paasfeest?... Och, ik bedoel natuurlijk Zalig en Gelukkig Nieuwjaar, he! Die verstrooidheid van Lambik is aanstekelijk! Maar echt... Aan échte Kuifjesvrienden zoals jullie kan ik slechts één ding wensen... het beste! Het beste van alles en voor alles wat jullie aanbelangt. Je ouders, je studies, je kameraadschap, je optimisme, enz.! Dus beste vrienden... Van harte mijn beste wensen ter gelegenheid van jullie verjaardag... He... Ik bedoel natuurlijk, ter gelegenheid van het Nieuwe Jaar!

ALBERT WEINBERG

JE houdt van Dan Cooper? Weet je ook welke de eerste en grootste hoedanigheid is van je vriend Dan? Neen, noch zijn dapperheid, noch zijn handigheid of zijn zelfbeheersing. Hij is de man die zijn stiel door en door kent, hij is een geleerde, een geleerde die niet vergeet dat hij in de eerste plaats Mens is en dat de wetenschap zonder het geweten tot niets leidt. Ik wens dat je doet zoals Dan en steeds naar de stem van je geweten luistert, dan wordt 1957 een heel gelukkig jaar!

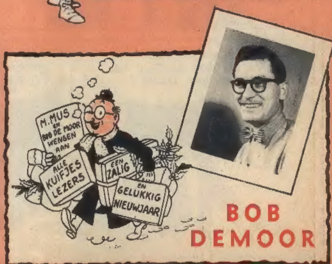
FRED FUNCKEN

ONTDEK Amerika, dat is de wens die ik je toestuur. Niet mogelijk! Amerika is reeds ontdekt? Ja, weet ik. Je hoef niet op ontdekkingstocht uit te gaan zoals Christoffel Colombus, ik wens je alleen de zin voor het echte, het grote avontuur. Ik wens dat je, net als Harald, steeds de moed hebt al de moeilijkheden en tegenkantingen te overwinnen. Ik wens je dapperheid toe en eenvoud. Geen hoogmoed want een échte held is nooit hoogmoedig!

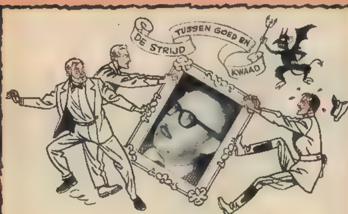
F. CRAENHALS

GELUKKIG Nieuwjaar! Om het nieuwe jaar goed te beginnen en goed te eindigen, wens ik je veel moed. Er is soms veel moed toe nodig heel het jaar door goed te leren, flink te werken, eerlijk te zijn! Ik wens dat je altijd en overal de koene ridder mag wezen, die de zwakken beschermt, de verdrukten helpt en die de armen niet vergeet, maar gul meedeelt van datgene wat hijzelf heeft.

BOB DEMOOR

...kig nieuwjaar!

EDGAR-P. JACOBS

WIL je dat 1957 een goed jaar weze? Het recept is eenvoudig: hoop! « Hoop doet leven », zegt de volksmond en daar ligt veel wijsheid in. Wie hoopt laat de kop niet hangen. Wie hoopt is geen zwartkijker. Ik wens je ook zelfvertrouwen. Ik weet wel dat zulks niet altijd makkelijk is. Je hebt gebreken en je vreest dat je nooit zal worden zoals de helden waarvoor je zulk 'n grote bewondering koestert. Je hebt ongelijk, geloof me. Ook helden hebben gebreken en zwakheden. Niemand is volmaakt. Denk daaraan wanneer je ontmoedigd bent, zo zal 1957 een goed jaar worden!

ANDRE FRANQUIN

IK wens dat je altijd een beleboel wensen hebt! Wie veel wensen heeft is nog jong! Ik wens ook dat al je wensen in vervulling gaan en ik wens..., dat men je foto nooit in handen geeft van iemand die handig met een penseel kan omspringen want je ziet hier duidelijk tot welke resultaten dit leiden kan!

TIBET

MIJN beste wensen! » zegt men tot zijn beste vriend. Men schudt hem krachtig de hand en keert hem dan de rug toe want, wat er in de loop van het jaar met die vriend gebeurt, gaat je geen snars aan! Ik vind dat het niet volstaat iemand « Gelukkig Nieuwjaar » te wensen. Ik meen dat men zich heel het jaar door om het lot van z'n vrienden, van z'n evennaaste moet bekommeren. Iedere dag van het jaar moet ik inspiratie zoeken en steeds ben ik op jacht naar « gags » met knaleffect. Ik doe het graag omdat ik weet dat jullie er pret aan beleven. Het doet deugd te vernemen dat jullie smakelijk gelachen hebt met Kid, met Dog of Kleine Poedel. De wensen die ik jullie toestuur, beste vrienden, gelden voor heel het jaar, het zijn geen ééndagsvliegen!

RAYMOND MACHEROT

IK wens je, beste vriend, het gezonde leven van de eenvoudige mensen op het platteland. Ik wens je een leven dicht bij de natuur. Ik wens dat je steeds veel van de dieren mag houden en nooit een jachtgeweer zou gebruiken... Ik wens dat je houdt van de dieren in de vrije natuur en dat je ze nooit opsluit in hokken of kooien!

JACQUES MARTIN

M'N beste vriend en lezer ik wens, ik wens... dat je niet iedere morgen uitglijdt over een banaanschil, dat je niet iedere dag duizend regels straf moet schrijven, dat je nooit op een mierennest gaat zitten en dat je heel het jaar door flink en gezond blijft. Moge de hemel al de oprechte wensen die ik je toestuur, vervullen!

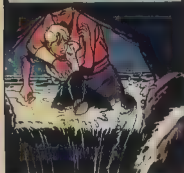
HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

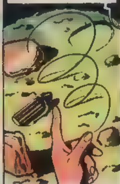

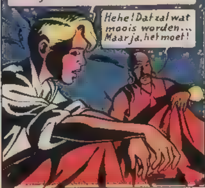

N BALIBACH

Teddy en zijn gezellen kamperen in de Sierra Nevada. Ze horen een zware plof in het water...

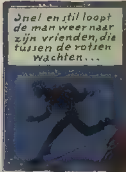

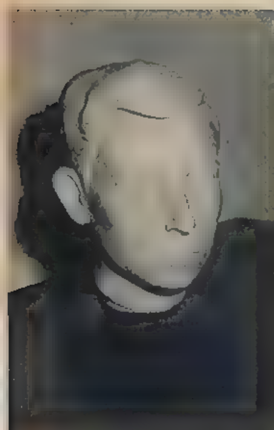
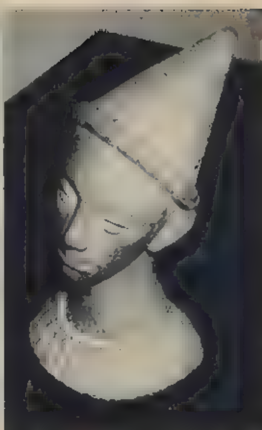
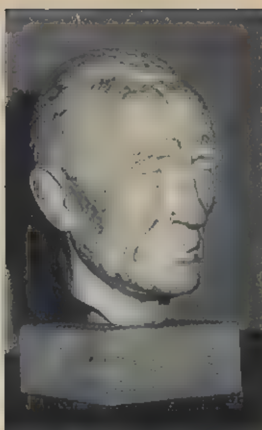

(Wordt voortgezet.)

OOK BEELDHOUWEN IS EEN ROEPING...

...VERZEKERT JULIEN RUIMEN

die eigenlijk niet in de wieg was gelegd om om te gaan met beitel en klei, want hij studeerde mecanica aan de vakschool. Maar een roeping is iets wat men niet kan ontwijken, op straffe van zijn heel leven ongelukkig te zijn. En iedere mens droomt van het geluk, ook Julien Ruimen, die eigenlijk een kerstekind is, want hij werd geboren op 25 december 1910.

HET heeft een hele tijd geduurd alvorens beeldhouwer Ruimen zijn ware weg heeft gevonden. Aan de vakschool was hij een goed student. Hij verwierf zelfs de Philips-prijs voor electriciteit. Maar hij wou meer weten en kennen en bezocht allerlei scholen om verschillende dingen

waarvoor hij zich interesseerde grondig te leren kennen.

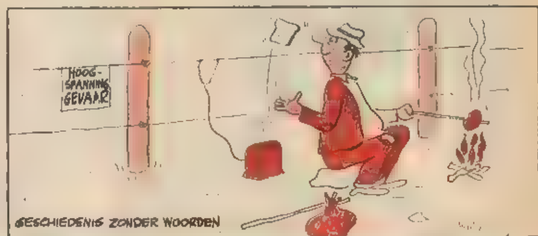
Zo kwam Julien Ruimen achtereenvolgens in de afdeling beroepstekenen terecht, studeerde ceramiek, volgde de kursussen van de Sociale School van Leuven, en werd leerling van beeldhouwer Marin in de Brusselse Akademie.

Julien Ruimen is een handig man : wat hij doet, doet hij goed. Niet alleen beeldhouwen, maar ook restaureren van schilderwerken, interieurdecoratie, mozaiek, en wat weet ik nog al meer. Hij heeft een uitgesproken aanleg voor handenarbeid. Die heeft hij geërfd van zijn vader, die als bediende al zijn vrije uren thuis doorbracht in zijn atelier. En Ruimen's grootvader was een laddermaker die vier en tachtig jaar oud is geworden en gewerkt heeft tot zijn laatste dag.

Over het beeldhouwen vertelt Ruimen ons nog dat hij liefst van al boetseert, en dan nog voorkeur geeft aan het maken van kinderkoppen. Dat vereist echter veel geduld en psychologie.

In het totaal heeft Julien Ruimen reeds 130 portretten van mannen, vrouwen, kinderen en dieren geboetseerd. Doorgaans vereist het maken van het beeld zes à zeven posen van elk twee uur. Wie eens nader kennis wil maken met de interessante beelden van Julien Ruimen krijgt daartoe te Brussel de gelegenheid in de Studio Rik Wouters in de Nieuwbrugstraat.

Johan de BRABANDER

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

OPERATIE WAAGHALS

Hilary en Ken Dolan hebben, achtervolgd door de Oostenrijkse politie, hun wagen op de weg achtergelaten. Zij vluchten te voet naar de grens toe...

DE VLUCHT IN DE NACHT

(37) IN een situatie als de onze, kan men zich niet de weelde veroorloven een minuut te verliezen. Vooruit maar! » Hilary en Ken liepen dwars door de velden. Gelukkig had het sedert enkele dagen niet meer geregend en over de droge, harde grond was het marsjeren tamelijk makkelijk. Na ongeveer een half uur kwamen zij aan een kleine weg, die doorheen de akkers slingerde. Af en toe bleef Hilary staan om zijn kompas te bekijken. Dan stapte hij weer verder, zonder een woord te zeggen.

(38) ZIJ marsjeerden een groot deel van de nacht. Ken was verstijfd van koude en had de handen diep in de zakken gestoken, het hoofd in de schouders verborgen. Inwendig was hij boos op zichzelf omdat hij voor zijn reisje naar Salzburg zulke lichte schoenen met fijne zolen had aangetrokken. Hilary droeg komfortabele sportschoenen... Uur na uur verliep.
Na de vermoeidheid kwam de totale uitputting. Ze marsjeerden als automaten...

(39) TEGEN drie uur 's morgens namen zij eindelijk wat rust. « Kom, zei Hilary, daar staan wij veilig en hij wees een plekje op enkele stappen afstand van de weg, waar ze beschut waren voor de wind en nieuwsgierige blikken. Ik geloof dat een slokje cognac en een sigaret ons goed zouden doen. » Dolan knikte bevestigend. Hij had niet eens de kracht om te spreken. De cognac kikkerde hem weer een beetje op en hij haalde tevreden de rook van zijn eerste sigaret in. Plotseling greep Hilary hem bij de arm...

(40) PAS op, fluisterde hij, daar komt iemand! » Dolan doofde vlug zijn sigaret, een zware stap naderde langzaam en de twee vrienden zagen op de weg een schaduw, zwarter dan de nacht. Het was een boer of een arbeider, die naar zijn werk ging. De man zag hen niet en verdween spoedig in de duisternis... « Wij moeten voort, zei Hilary. Als wij hier te lang blijven worden wij helemaal stijf en dan kunnen wij niet meer marsjeren! »

(41) EN je plannen? » vroeg Ken Dolan, toen ze weer op weg waren. « Eerst eten, antwoordde Hilary. Indien wij niet verdwaald zijn komen wij binnen een half uur in een klein dorp. De boeren staan vroeg op en zijn over het algemeen zeer gastvrij. Wij stappen doodgewoon een hoeve binnen en niemand zal ons daar wat brood en een hete tas koffie weigeren. » — « Goed, maar wat doen wij daarna? » Hilary haalde de schouders op, net alsof het hem weinig kon schelen wat er daarna gebeurde...

(42) DAARNA trachten wij Birkfeld te bereiken. Daar woont een vriend van mij, hij is Serviër, maar verblijft reeds lang in Oostenrijk. » — « En hoeveel kilometer nog tot Birkfeld? » — « Ongeveer dertig. » — « En hoeveel kilometer hebben wij deze nacht afgelegd? » — Iets minder dan vijf en dertig! » Ken voelde dat hij de wanhoop nabij was. Hoe zouden ze eindelijk in veiligheid geraken? Hij kwam de inzinking vlug te boven toen hij naar Hilary keek, die moedig en vastberaden voortmarsjeerde.

MAC G

EEN

NOOIT vergeet ik die oktobermorgen van het jaar 1916, de morgen waarop de hele geschiedenis begonnen is. Ik zat in de Newcastle Bank van Dublin, een filiale van de gekende Newcastle Bank van Londen, voor mijn schrijfmachine vlak tegenover een bediende die nog maar pas veertien dagen bij ons was. Hij kon zo wat dertig jaar zijn maar zag er ouder uit, hij was groot, had ros haar, werkte metodisch en zwijgzaam. De onderdirekteur had hem aan ons voorgesteld als Adam Smith. Iemand had hem daarop de vraag gesteld of hij 'n nakomeling was van de beroemde ekonomist ?

IK ben Schot, net zoals hij, maar ik geloof dat onze verwantschap daarmee ophoudt, antwoordde onze nieuwe kollega.

In de twee weken die volgden vernamen wij niets meer over Adam Smith behalve dan dat hij vrijgezel was en met zijn moeder in een voorstad woonde. Op het kantoor was hij erg stipt. En, die morgen, kwamen er drie heren in burger met een revolver in de vuist het kantoor binnen, ze stapten recht op Adam Smith toe en een van hen zei :

— Security Police. Volg ons. Ditmaal ben je er aan, Mac Gallaghan !

Smith stond op, geen spier van zijn gelaat bewoog. Hij boog even in onze richting en volgde dan de Engelse politiemannen. Er speelde een weemoedige glimlach om z'n mond en ik keek hem lang na... Toen vernamen wij dat onze stille kollega niemand anders was dan Gallaghan, de geheimzinnige leider van de Sinn-Fein (1) voor Dublin, die wij zo bewonderden. Gallaghan voerde een hardnekkige ondergrondse strijd tegen de Britten voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van Ierland.

« Eindelijk werd Mac Gallaghan gevangen genomen », zo luidden de titels van de dagbladen die verschenen onder Britse censuur. Ik was een goed Ier maar had me nooit gemengd met de politieke strijd. In m'n hart kon ik diegenen die vochten voor een vrij Ierland niet anders dan bewonderen en volledig gelijk geven.

Twee dagen later liep ik 's avonds naar de « Irish Tavern » om een stukje te eten, toen ik de indruk had dat ik

ALLAGHAN

IERSE HELD

VERHAAL VAN
YVES DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR
DINO ATTANASIO

geschaduwd werd. Twee kerels volgden mij stap voor stap, bleven staan toen ik een krant kocht en volgden mij dan opnieuw.

— De politie, dacht ik. Zouden ze me voor een medeplichtige van Gallaghan houden ?

Ik werkte mijn avondmaal met tegenzin naar binnen, m'n eetlust was verdwenen. Alhoewel m'n geweten gerust was, gelukte het me niet mijn kalmte te bewaren. Ik wist maar al te goed wat het betekende in handen van de politie te geraken, men mocht dan nog onschuldig zijn !

Het was ongeveer half acht toen ik het klein restaurant verliet. De kerels waren verdwenen en ik haalde verlicht adem. Nauwelijks op de hoek van de straat stond ik echter vlak voor hen.

— Bent u Mr Crampton ? zei een van beiden.

— Ja, dat ben ik. En wat wilt u ?

— Mr Crampton, de Sinn-Fein heeft u nodig ! U kent Gallaghan, u werkte met hem in hetzelfde kantoor toen hij door de politie in hechtenis genomen werd. U is een goed Ier, dus zult u ons niet in de steek laten. U zult ons helpen om Gallaghan te redden.

— Wat ■ dat voor een geschiedenis ? Ik wens me niet te bemoeien met zulke zaken en bovendien zie ik niet in hoe ik u zou kunnen helpen.

— Gallaghan is ter dood veroordeeld en wordt bij het krieken van de morgen opgehangen. U weet toch wel wat Gallaghan betekent voor de onafhankelijkheidsstrijd van Ierland. Hij zit thans in « Iron Gaol » (2) maar binnen een uur brengt men hem vandaar naar de vesting waar de executie zal plaats hebben. Alles is gereed om Gallaghan te ontvoeren alvorens kapitein Tornall hem komt afhalen. We hebben uniformen, een legerauto en papieren die de échte stempels dragen van het Brits bestuur. U gelijkt sprekend op kapitein Tornall, u moet slechts uw snor afscheren en zijn uniform aantrekken... Men zal u Gallaghan afleveren als een postpakketje.

— Dat is je reinste dwaasheid ! riep ik. Hoe kon u een ogenblik geloven dat ik zoiets doen zou ?

— Mr Crampton u bent de enige man die dit waagstuk tot een goed einde kan brengen. We weten dat Tornall heden avond om 9 uur voor de poort van de gevangenis zal staan. U moet er enkele minuten voor negen zijn. Begrepen ? Denk er nog eens over na, Mr Crampton... Zonder uw hulp krijgt Gallaghan de strop. Wilt u die moord op uw geweten hebben ?

Ik zag de grote man met ros haar en sympatieke glimlach voor me en het idee, dat hij zou sterven op de galg voor de vrijheid van zijn en van mijn vaderland was me ondraaglijk. Misschien wou ik ook ontsnappen aan het leven van stille bankbediende dat ik tot op dit ogenblik had geleid ? Wie weet ? Het is echter een feit dat ik plotseling riep :

— U kan op me rekenen, al kost het m'n hoofd ! Leve Ierland !

M'n twee landgenoten drukten me ontroerd de hand...

★

ONGEVEER twee uren later stopte er een militaire auto voor een somber gebouw : Iron Gaol. Fitzgerald en Patrick Mac Chesney, de twee die mijn medewerking hadden gevraagd, waren gekleed in Brits uniform, een derde lid van de Sinn-Fein, stuurde en ik stak van top tot teen in de uniform van een Engels kapitein, er ontbrak geen knoop! We hadden de foto van kapitein Tornall zeer aandachtig bestudeerd en zonder snor en met een grote bril op de neus geleek ik op hem als een tweelingbroer.

De grote ijzeren poort werd voor ons geopend, we reden binnen, draaiden op de binnenplaats en plaatsten de wagen vlak voor de stenen trap. Ik toonde mijn papieren.

— In orde, kapitein. Ik haal de gevangene. Als ik ■ een goede raad mag geven, houd hem in de gaten want die duivelse Ieren zijn tot alles in staat.

— Wees gerust, antwoordde ik, in de wagen zitten drie tot de tanden gewapende soldaten. We zijn op alles voorbereid.

Het duurde voor mij een eeuwigheid alvorens men Gallaghan bracht en ik bewonderde in stilte de kalmte en de koelbloedigheid van mijn gezellen. Zij praatten rustig en rookten een sigaret... Gallaghan zag lijkbleek, zijn handen waren in de boeien gesnoerd.

— Klim achterin de wagen tussen de soldaten, beval ik.

Vlug ging ik naast de chauffeur zitten en wuifde « Good bye » naar de portier en de Engelse bewakers van de gevangenis.

Pas wanneer de poort voor ons geopend werd, werd ik iets rustiger... toen ontwaarde ik echter vlak voor ons twee koplichten...

— Verduiveld ! Dat is de echte Tornall ! riep Chuck O'Flair.

Hij duwde op het gaspedaal en reed in razende vaart recht voor zich uit. Wij staarden in de duisternis en klemden de tanden op elkaar. Zo reden we twee uren aan een stuk. De wagen schokte en botste over de slechte wegen, reed dwars door de velden en smalle boswegels. Toen Chuck O'Flair eindelijk stopte, waren we aan de kust. Na die helse tocht scheen de stilte van de nacht en het zachte geklots van het water onwerkelijk...

Mac Gallaghan omhelsde ons alle vier en klauterde dan langs de rotsen naar beneden tot bij de zee. Daar wachtte er een kleine kano op hem. Ik trok mijn burgerpakje, dat in de auto verborgen was, weer aan en een jong lid van de Sinn-Fein bracht me op z'n motorfiets naar Dublin terug.

Met kleren en al aan viel ik op m'n bed; de spanning was te groot geweest. Ik was doodmoe maar tevreden en gelukkig : Gallaghan zou niet opgeknoopt worden !

De volgende morgen toen ik in het kantoor kwam riepen mijn kollega's lachend :

— Hé, Crampton, doe jij een verjongingskuur ? Maar zie me dat aan, die jongen heeft waarachtig geen snor meer ! Staat je heel wat beter dan die dikke borstel onder je neus. Met een glad geschoren gelaat zou men je voor een Brits gentleman houden !

---

(1) Sinn-Fein betekent in het Iers « wij-zelf »; het was de naam van de Ierse vrijheidsbeweging.

(2) Iron Gaol = IJzeren gevangenis.

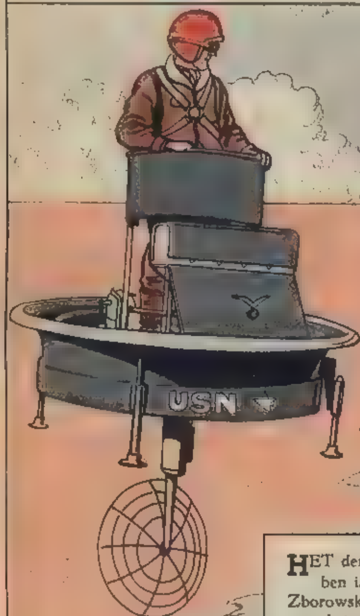
Snel! Steeds sneller!

4. - VLIEGENDE SCHOTELS EN PLATFORMEN

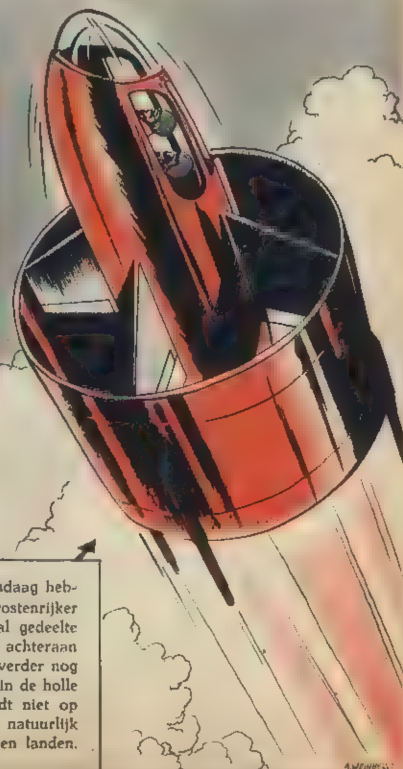

AAN boord van zijn jachttoestel F-94 staarde kapitein Harley naar twee lichtende punten. Plotseling kwam een van die lichtende punten met razende snelheid in de richting van zijn toestel. Drie sekonden voor de fatale schok bleef het lichtend punt onbeweeglijk in de lucht hangen, keerde dan om en verdween. Kapitein Harley zette de lichtende, groene bol na, maar dat was tevergeefs... Hij wist nog niet, dat die vliegende schotel zich bewoog met een snelheid van 10.000 km per uur.

De Amerikaanse piloot was misschien eenvoudig het slachtoffer van een hallucinatie? Neen, want men heeft de vlucht van de geheimzinnige schijven op de radarschermen van Andrews Field te Washington en van de basis van Newcastle kunnen volgen. Er zouden dus werkelijk vliegende schotels zijn? Best mogelijk! Het zijn waarschijnlijk toestellen waarvan het bestaan nog geheim wordt gehouden.

OVER de platformen kan er geen twijfel bestaan, ze zijn er en ze vliegen in klaarlichte dag. Hun vorm is erg zonderling. Ze zijn samengesteld uit een ring waarin een platform werd geschroefd en een soort van leuning waarop de piloot steunen kan. Een kleine motor brengt twee schroeven in werking, die de lucht inzuigen van boven het platform en naar onder wegstuwen. Aldus ontstaat er een vertikale luchtzuil die het kleine tuig tot op een hoogte van 3.000 meter kan heffen. Wie weet kopen we op zekere dag niet een vliegend platform in plaats van een wagentje, waarmee men in het drukke stadsverkeer toch niet vooruit geraakt!

HET derde vreemd tuig, waarover we het vandaag hebben is de Koleopter, ontworpen door de Oostenrijker Zborowski. Een grote ring omsluit het centraal gedeelte van het toestel. Vooraan is de stuurhut en achteraan kreeg de turboreactor zijn plaats. Alles wat er verder nog bij hoort, steekt, net als de brandstofreservoirs, in de holle wanden van de grote ring. De Koleopter landt niet op vier wielen, maar op vier poten... Interessant is natuurlijk het feit dat dit toestel vertikaal kan opstijgen en landen.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Wie houdt er zich nu schuil in de schuur: de echte Kid Ordinn of de dief die zich voor Kid laat doorgaan?

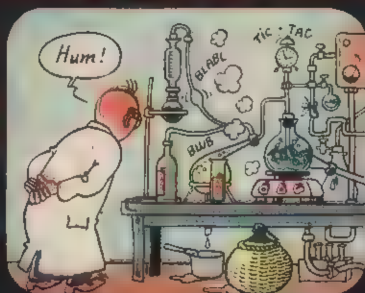

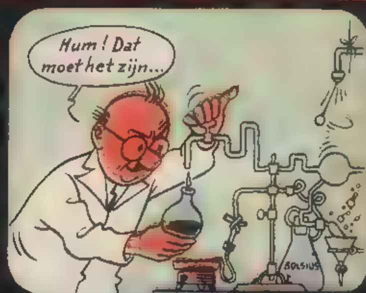

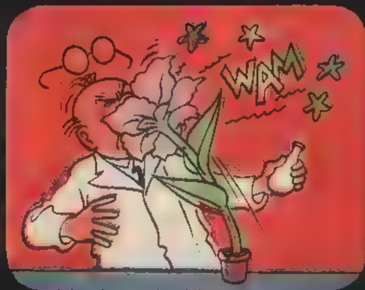
Onze tekenfilm voor alle jongens van

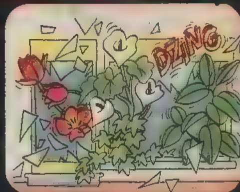

7 tot 77 jaar en ... de anderen!

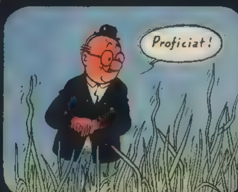

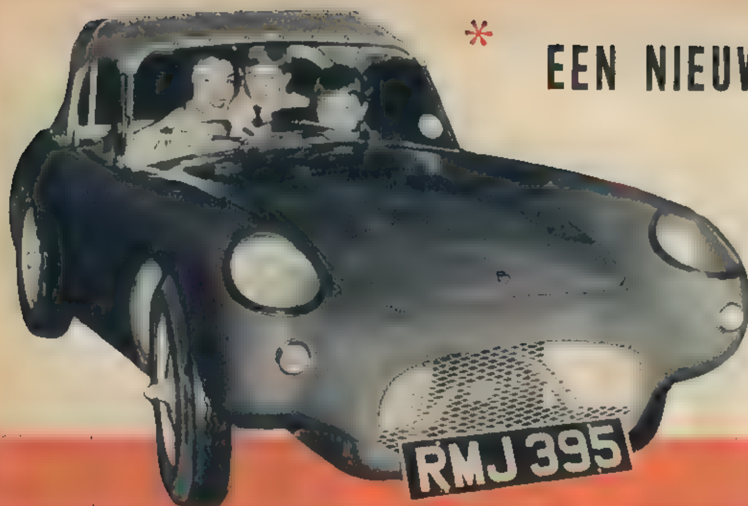

EEN NIEUWE SPORTWAGEN IN PLASTIC

EEN Brits carrossier legt zo juist de laatste hand aan het koetswerk van een nieuwe wagen, die door hem gebouwd werd.

Alweer een nieuwe wagen? Ja, maar gevaarlijk zal deze konkurrent voor de grote industrieën nooit worden. Het gaat hier om een **Berkeley babywagen**, met sportieve allure, die in zijn kategorie geen rechtstreekse rivaal heeft. Deze babywagen is bijzonder licht, chassis en carrosserie vormen één geheel en werden gemaakt uit glasvezels en syntetisch hars, versterkt door langsliggers en kruissteunen in aluminium. De wagen weegt slechts 280 kg. en het is daarom dat een twee-cylindermotor met een inhoud van 322 cm3 in staat is hem te trekken met een snelheid van 100 km per uur. Het verbruik komt slechts op 5 liter per 100 km.

De Berkeley wordt inderdaad getrokken, want de twee voorste wielen zijn de drijfwielen. Hij ligt laag op de weg, zodat de baanvastheid goed is. De Berkeley is een kleine wagen waarin twee volwassenen vooraan kunnen plaats nemen, terwijl het mogelijk is achteraan twee kleine kinderen te plaatsen. Ze mogen daar echter niet te veel woelen! Een amusant detail: wil men er kinderen installeren, moet men het reservewiel onder het dashboard plaatsen!

De kleine, lichte Berkeley kan goede diensten bewijzen in een drukke stad. De automobilist vindt er alles in wat hij nodig heeft, het dashboard is goed afgewerkt, sober, smaakvol, maar natuurlijk niet weelderig.

De carrossier hoopt iedere week vijftig van deze kleine wagens te kunnen afleveren. Hij kost 315 pond, wat ongeveer 44.000 Belgische frank maakt. Maar opgepast, dit is slechts de fabrieksprijs, hierbij komen allerlei exporttaxen en wat weet ik meer, die de prijs gevoelig zullen verhogen. Men mag dus eigenlijk niet zeggen dat deze kleine en lichte sportwagen in ons land zo goedkoop zal wezen.

Voor diegenen die van technische details houden, voegen wij hier aan toe dat de Berkeley uitgerust is met een British Anzani-motor, afgekoeld met lucht. Hij ontwikkelt een vermogen van 15 PK op de remmen, tegen 5.000 omwindingen per minuut. De kruissnelheid bedraagt 90 km, de versnellingsdoos bevat drie versnellingen met hefboom aan het stuur. De hydraulische remmen zijn zeer krachtig. De zetels en ook de kap zijn vervaardigd uit grijs plastic, de carrosserie van de wagen kan men krijgen in levendige kleuren: rood, groen, blauw en ook in het zwart.

De lengte van de babywagen: 3 m 10; breedte: 1 m 30; draaikring: 4 m 05. Hij ligt op 12 cm van de grond.

AUTONIEUWSJES

- *Volgende lente pakt Mercedes uit met een nieuwe en schitterende wagen de 300 SL-Roadster. Deze wagen heeft dezelfde eigenschappen als de 300 SL. en heeft eveneens een motor van 6 cylinders.*
- *De Mercedes-Benz 220 S. die met een koetswerk in berlinevorm reeds bestond, is nu ook verkrijgbaar in coupé-vorm. Onderstel en motor zijn dezelfde als die van de klassieke, gesloten Mercedes 220. De 6-cylinder motor met 2 carburatoren is zeer krachtig.*
- *De « Goggomobil-coupé » is een wagentje van Duits-Italiaanse constructie dat plaats biedt aan twee personen. Topsnelheid 100 km per uur. Prijs: 3.780 DM.*
- *Een Britse firma zal eerlang een « windschermwasser » voor auto's op de markt brengen. Wordt er een schakelaar overgehaald, dan spuit er een dubbele waterstraal over het windscherm, terwijl de windschermwisser terzelfdertijd in aktie gebracht wordt. De wisser blijft nog een bepaalde tijd in aktie nadat de watertoevoer werd stopgezet. Men krijgt aldus een droog en blinkend windscherm.*

— **Ik heb je alleen vuur gevraagd voor m'n sigaret, domkop!** (Ali.)

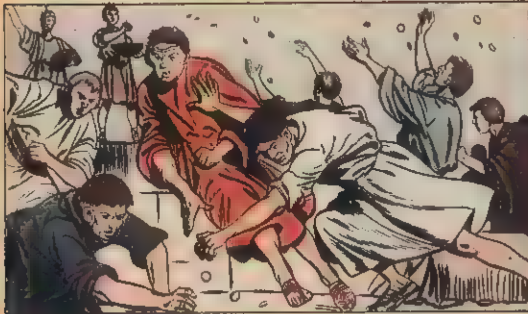
KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

BROOD EN SPELEN

SOMMIGE mensen vermaken zich op een domme en smakeloze wijze, anderen verstaan de kunst op prettige en intelligente manier een vrije dag of een avond door te brengen. Moest men de Romeinen beoordelen naar de wijze waarop zij zich vermaakten, zou het er voor hen niet zeer mooi uitzien... Van intelligentie, geestigheid, charme of vriendelijkheid geen spoor! Ze kenden niets anders dan bloedige vechtpartijen. In dat opzicht staken de Grieken torenhoog boven de Romeinen uit.

1. - EEN LOTERIJ

OMSTREEKS het jaar 200 ging het er in Rome zeer lustig toe. De keizers wensten populariteit en deden alles wat mogelijk was om de smaak van de massa te strelen. Zij deelden wijn uit, vijgen, dadels, taarten, kaas, wild, zonder te spreken van de teerlingen die zij uitwierpen. Wie zo'n teerling kon bemachtigen had recht op een kleed, een huisdier, een schip en zelfs een villa! Het was zo iets als een loterij...

2. - HET AMFITEATER

HET amfiteater was het middelpunt waarrond het uitgangsleven van Rome draaide en telkens weer was het gevuld met duizenden en duizenden kijklustigen. Om wat te zien? Om gladiatoren en slaven te zien vechten. Het volk besliste « pollice verso », de duim naar onder gekeerd, dat de overwonnene moest sterven. Gevechten met wilde dieren vormden steeds een nummer dat buitengewoon veel bijval had. Soms werd er water in de arena gelaten, maar niet om er op te spelevaren, doch om er in te vechten! In het jaar 106 wierp men 10.000 gladiatoren in de arena en werden er 11.000 wilde dieren

3. - HET TEATER

DE Grieken hielden van een tragedie, de Romeinen kon men slechts boeien met groteske komedies, met grappen die alles behalve fijn waren en met pantomines. De acteur, men zou hem beter « clown » heten, moest de toeschouwers door een komisch gebarenspel aan het lachen brengen. Een ernstig toneelstuk werd slechts gevolgd omwille van de rijke en kostbare decors. Treurig!

4. - HET CIRKUS

AL de Romeinen waren vurige liefhebbers van de paardrennen met gespan. Het « Circus Maximus », waar deze wedrennen plaats hadden, was een langwerpige piste die aan een kant eindigde op een halve cirkel. 400.000 toeschouwers konden er in plaats nemen. De Romeinse wagens, getrokken door vier paarden, moesten zeven ronden of acht kilometer afleggen. Er waren de groene, de blauwe, de rode en de witte paardenmenners. Sommige van deze menners, o.a. Diocles, verdienden miljoenen en kregen hun standbeeld. Heel wat Romeinen ruïneerden zich door op een van die beroemde menners te wedden. Het gehuil van het publiek overstemde het gekraak van de wagens die verpletterd werden. Vreselijk!

5. - WAAROP WACHTEN ZIJ?

DE Romeinen hadden 175 feestdagen of dagen waarop er iets belangrijks te doen was. Er heerste grote weelde en ook schreeuwende armoede. Ze konden zich eigenlijk niet amuzeren. Een voorbeeld: enkele muzikanten gingen op de hoek van een straat staan, de voorbijgangers bekeken hen niet begrijpend en een van hen vroeg

Harald de

Harald, die tijdig verwittigd werd door zijn broer Thorer, wacht op de komst van Snorri, gezant van koning Helge...

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

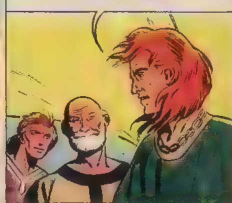

FOTO SABENA

EEN PILOOT ZOEKT WERK

HET spijt me, maar ik heb niets voor u. Onze effectieven zijn volledig.

Met een moedeloos gebaar nam Marc z'n brevet en aanbevelingsbrieven op, waarin de directeur van een grote luchtvaartfirma achteloos had in gebladerd en hem nu weer toeschoof.

— Het spijt me werkelijk, vervolgde de dikke man, u hebt een groot aantal uren gevlogen en wat uw chefs over u zeggen is zeer lovend... Ik had u graag aangenomen, maar... Nu, ik heb uw adres en indien een van onze piloten toevallig mocht uitvallen, dan verwittigen we u.

Marc rukte zich met enige moeite uit de diepe zetel waarin hij genesteld was en de andere, een beetje verlegen en misschien ook wel ietwat ontroerd door de moedeloosheid, welke op het gelaat van de piloot te lezen stond, stak hem een klein, geurig kistje toe waarin sigaren lagen, zo dik als een torpedo.

— Een sigaar ?

MARC schudde afwijzend het hoofd, drukte de hand die hem werd toegestoken en vertrok. In de gangen kruiste hij piloten in donkerblauwe uniform met gulden kentekens en zuchtte van afgunst. Hij zou die uniform niet dragen. Stilaan kwam hij tot de overtuiging dat hij nooit weer een uniform van piloot zou aantrekken. Zijn aanvraag was afgezen en daarmee was ook zijn laatste kans verkeken...

Het was nu vier maanden geleden dat hij het Luchtleger had verlaten, het hoofd vol mooie toekomstplannen. Z'n keel was dichtgeschroefd toen hij een laatste vlucht had gemaakt met zijn « jet » alvorens hem definitief in handen van de werktuigkundigen te geven. Hij zou er niet meer mee opstijgen. Te lang had hij gewacht op een promotie die uitbleef. Ondanks al zijn kwaliteiten, had hij in het leger steeds weer moeten afrekenen met het ongelukkig toeval en hij was er niet in gelukt de rang te bekleden, die hij verdiende. Marc had ambitie en daarom had hij, toen zijn contract ten einde was, afscheid genomen van het leger om zijn weg in de burgerlijke luchtvaart te maken.

Nauwelijks zijn uniform van sergeant verwisseld tegen een burgerpakje dat een beetje uit de mode en wat te eng geworden was, ging hij op zoek naar de gepaste betrekking. Hij schreef ook naar alle buitenlandse luchtvaartmaatschappijen in de hoop dat een van hen zijn diensten zou kunnen gebruiken. Zijn mooie hoop was echter gesmolten als sneeuw voor de zon toen hij de antwoorden op zijn menigvuldige aanvragen kreeg. Alleen het briefhoofd was telkens anders, voor het overige waren al die brieven onpersoonlijk en geleken ze op elkaar als twee druppels water. Men kon ze samenvatten in één enkel woord : « Niets ! ». Ten slotte las Marc nog slechts de beginregels : « Ingevolge uw aanvraag moeten wij u tot onze spijt meedelen dat... ». De rest kende hij van buiten, onnodig dus het nog te lezen.

En nadat hij tevergeefs had gesolliciteerd bij de grote luchtvaartmaatschappijen met ultramoderne apparaten, regelmatige lijnen en uren zo stipt als die van de stadsautobus, had hij z'n kans gewaagd bij de kleine privéondernemingen die slechts toevallig een bestelling krijgen en moeten vliegen met verouderde toestellen. Ook dit had niets opgeleverd. Ieder jaar werden er piloten gedemobiliseerd en allemaal zochten ze een baantje in de burgerlijke luchtvaart en die waren zeer zeldzaam. Marc was betaald om dat te weten !

Marc voelde plotseling een steek in de maagstreek en dat bracht hem tot de werkelijkheid terug. Sedert die morgen had hij niets meer gegeten.

— Verduiveld, bromde hij, het is al middag. Ik zou ergens een stukje moeten eten.

Hij wierp een vluchtige blik op het weelderig restaurant van de luchthaven en dacht :

— Te duur voor een dopper van mijn soort !... Bovendien kan een mens niet iedere dag kaviaar, leverpastei en champagne naar binnen werken. Ook dàt word je beu !

Hij maakte gekheid met zijn lege maag om de narigheid af te schudden. De autobus startte reeds en hij sprong er vlug op.

— Ik geloof dat ik nu werkelijk alle luchtvaartmaatschappijen, zo grote als kleine, heb afgelopen en nergens is er een plaatsje vrij. Het is dus nutteloos in die richting verder te zoeken. De luchthaven lag reeds ver achter de rug, de schokkende autobus nam hem mee naar Parijs.

— De toekomst ziet er niet rooskleurig uit, dacht Marc, en klemde zich vast aan een staaf om zich op het platform van de bus in evenwicht te kunnen houden. De droom lijnpiloot te worden, moet ik opgeven. Van m'n spaarcenten kan ik niet lang meer teren... Welke mogelijkheden blijven er mij thans nog ? Misschien is er wel kans te vliegen als ik een of andere smokkelwaar wil vervoeren, maar dat doe ik niet... Het vliegen opgeven ? En dan ? Ik geloof niet dat ik bekwaam ben om hele dagen in een bureau te zitten en papier zwart te maken...

Marc keek naar de blauwe lucht en de schitterende zon...

— Neen, dat is niet mogelijk als men dàt gekend heeft... Ba, misschien kan ik ten slotte toch weer naar het leger gaan... tenzij ik ergens monitor van een plaatselijke luchtvaartclub kan worden. Ik zal dikbuikige heren en verwende jongetjes die stinken van pretentie leren hoe ze veilig enkele minuten vliegen kunnen... Als ik daarmee genoeg verdien, als ik een groot aantal « luchtdopen » mag geven, kan ik misschien genoeg bijeen krijgen om zelf een vliegtuig te kopen ?

De autobus stopte op een pleintje, omgeven door goedkope restaurants en « bistrots ». Marc keek machinaal rond en zijn blik bleef rusten op een uithangbord : « Au relais des Ailes ».

— Sympatiek, dacht hij, net wat ik hebben moet.

*

HET restaurant was klein en eenvoudig. Toen hij zag hoeveel volk er was, wou hij terug buiten gaan, maar de geur van de smakelijke spijzen kittelde zijn neus en zijn uitgehongerde maag weerstond niet aan de bekoring.

Marc gelukte er in een kleine tafel te vinden achter een zuil en verdiepte zich in de studie van het menu, dat er aanlokkelijk uitzag. Hij werd spoedig in zijn gastronomische meditaties gestoord door een krachtige stem die luid boven het gerinkel van vaatwerk en glazen uitklonk :

— ...En op dit moment, jongens, vloog de pomp van mijn zuurstofapparaat aan stukken. Geen middel om de zuurstoftoevoer te regelen en, zonder dat ik er me van bewust was, ademde ik de zuurstof uit volle longen in... In een, twee, drie was ik groggy. Het was net alsof ik zuivere alcohol had gedronken in plaats van zuivere lucht ! Ik bekommerde mij om niets meer en dook naar beneden met een snelheid om de vleugels van m'n toestel gewoonweg af te rukken...

— Vreemd, dacht Marc, het is net of ik die stem ken.

Hij boog zich voorover, maar de zuil belette hem de man die sprak te zien. Hij luisterde scherper toe.

— Gek wat er toen allemaal gebeurde. Ik ontstak de post-verbranding en zag hoe de machmeter naar Mach 1 kroop... De geluidsmuur... Ik vloog door de geluidsmuur... BANG... BANG...

Op hetzelfde ogenblik kletterde er een hele stapel borden op de grond en dat lawaai onderstreepte de onomatopeeën waarmee de verteller het doorboren van de geluidsmuur illustreerde. Iedereen schaterlachte en van uit een hoek hoorde men een hele paternoster kernachtige vloeken opstijgen. Boven dit alles uit, donderde iemand — die iemand was heel zeker de baas van het restaurant — die niet met zich liet spotten :

— Nietsnut ! Domoor ! Je zult me die borden betalen ! Ik weet niet waarom ik je niet op staande voet aan de deur gooi... Sedert je hier bent, heb je nog niets goeds gedaan... Je handen staan verkeerd aan je lijf !

Marc stood op en kwam uit z'n hoek om de ramp in ogenschouw te nemen. Te midden van de lachende klanten stond een tamelijk dikke man met een wit kellnersvestje aan en keek verbaasd naar het vaatwerk dat op de grond aan stukken lag. De dikke baas met rode kwabberwangen kwam armzwaaiend op de ongelukkige kellner afgestevend...

Met één oogopslag herkende Marc de man welke die gebroken borden op zijn geweten had en riep luidkeels :

— PASJA !

VOLGENDE WEEK :

MOOIE TOEKOMSTPLANNEN

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

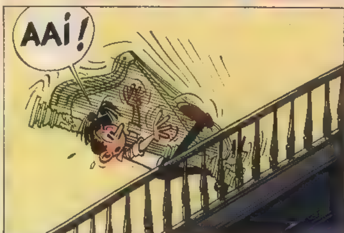

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

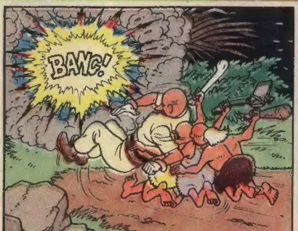
In ruil voor de vliegende steen kregen de dwergen enkele handgranaten...

VAREN EN VLIEGEN

WE hebben al verschillende modellen getoond van « vliegende boten », een Hollandse, een Duitse en een Franse, hier komt er dan nog een. Deze vliegende boot (een schaalmodel) werd gebouwd door Pieter Jansen, een Rus die in Duitsland woont. Het is, zoals je op de foto ziet, een transatlantieker met zes kleine Dieselmotoren en schroeven. Bij kalme zee haalt deze vliegende boot een snelheid van 100 km per uur.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN VECHTERSBAAS?

10 JA : De wet van de sterkste is niet de beste, vriend! Tracht de zaken in het vervolg kalm en nuchter te bekijken, poog een rivaal te overtuigen met verstandige argumenten en niet met je vuisten! Al ben je dan ook sterker dan je makkers en dwingen je vuisten respekt af, eens zal je voor iemand staan die nog steviger knuisten heeft en wat dan? De vechtjas van de klas zijn is eigenlijk geen compliment!

7 TOT 9 JA : Een paar builen of blauwe vlekken schrikken je dus niet af? Heb je er echter al eens over nagedacht dat je met je vuisten eigenlijk niemand kan overtuigen?

4 TOT 6 JA : Jij laat je niet op de tenen trappen maar je vecht ook niet voor je plezier. Dat is al veel sympatieker.

1 TOT 3 JA : Je bent kalm en er moet al heel wat gebeuren alvorens jij je vuisten gebruikt. Tracht steeds meester te blijven van jezelf, dat is de mooiste overwinning, mooier dan een overwinning door knock-out op je klasgenoot!

0 JA : Jij bent voor filosoof in de wieg gelegd. Je bent een voorstander van onderlinge verstandhouding en vrede; je zoudt een goed diplomaat zijn.

WIST JE DAT?

- Een valk de snelheid van 250 km per uur kan bereiken. Deze snelheid werd opgenomen in een vliegtuig.
- 150 gr spindraad zouden voldoende zijn om een band rond de aarde te leggen, d.w.z. om 40.000 km te bestrijken.
- Als een olifant krachtig met zijn slurf slaat, verbruikt hij een energie die gelijk staat aan de energie welke 65 man voor diezelfde beweging zouden gebruiken.

DAT is een van de prachtige GOVERNOR tenten die je kan winnen indien je juist antwoordt op de vragen van onze GROTE PRIJSVRAAG waarmee 2.000 mooie prijzen te winnen zijn voor een totale waarde van 500.000 Fr.

DE WIJZE RECHTER

VIJFHONDERD frank boete voor een dame die zonder rijbewijs reed! Duizend frank boete voor een andere dame, moeder van de eerste, die reed zonder geldige nummerplaat.

En wie was de wijze rechter die dat strenge vonnis velde?

De man van de eerste en de schoonzoon van de tweede dame!

DE POS

DRINK, DRINK, BROEDER, KOM DRINK!

HET « Oktoberfest » dat ieder jaar in München wordt gehouden heeft, luidens de statistieken, dit jaar alle rekords gebroken. Ruim 6 miljoen personen van alle landen en nationaliteiten namen er lustig aan deel. Zij dronken meer dan 3 miljoen liter bier, aten 230.000 kippen, stalen 20.000 bierkroezen (om mee naar huis te nemen als « souvenir »). Honderd vijftig kinderen geraakten verloren en kwamen weer terecht, 50 vechtpartijen het vermelden waard, werden geleverd.

EEN HARDE DOBBER VOOR DE KANDIDAAT

IN een dagblad van Bluffs (Illinois U.S.A.) vonden de lezers op de voorpagina de mededeling : « Op pag. 2 en 3 vindt men onze voorspellingen van datgene wat Taft Benson zal doen voor de boeren als hij herkozen wordt. Een voortzetting vindt men op pag. 6 en 7. »

Die vier genoemde pagina's waren BLANCO!

— Ik geloof dat ik nu toch te hard gestookt heb!

NIEUWS IN

- **De bevolking van Tokio wordt geschat op 8.250.000 zielen en iedere maand komen er 25.000 bij! Binnenkort zal Tokio de dichtst bevolkte hoofdstad ter wereld zijn.**
- **Men zoekt thans ijverig naar bewerkers van struisvogelpluimen. De struisvogelpluimen komen terug in de mode, doch er is niemand meer die ze deskundig bewerken kan.**

SLECHTS ZESTIG MINUTEN PER DAG

JE bent er van overtuigd dat je heel de dag klaar wakker bent, nietwaar? Dat is een vergissing. Geleerde bollen beweren dat de mens slechts gedurende zestig minuten per dag klaar wakker en aktief is. Het overige van de dag is hij half in slaap, zonder dat hij zich daar rekenschap van geeft. Hij dut half in terwijl hij eet, terwijl hij loopt en gedurende een groot deel van zijn gewone be-

zigheden. Gedurende vier minuten per uur werken onze hersens zeer aktief, d.w.z. ongeveer zestig minuten van op het ogenblik dat wij opstaan tot wij weer onder de dekens kruipen. Die geleerde bollen beweren dat wij klaar wakker worden, wanneer wij b.v. een vraagstuk moeten oplossen. Wij zouden die geleerde bollen echter wel eens willen zien aan het stuur van een auto in een drukke grootstad of... op onze redaktie!

TILJON

HET KORT

● Een Parijs' uitvinder bracht een antiseptische telefoon op de markt. De bacillen, die zich in de hoorn bevinden, worden door een antiseptisch band, in de hoorn ingebouwd, gedood.

● De hoogste den van het Zwarte Woud staat in Sasbach en is 36 meter hoog, heeft een omvang van 5,60 meter en een doorsnee van 1,78 m.

WIE ZOEKT EEN PLEKJE VER VAN DE MENSEN?

WIE een plekje zoekt ver van de mensen, waar narigheid verbannen is en men niet over oorlog praat, vindt misschien nog iets naar zijn gading aan de Zuidpool. Dezer dagen hebben voor de derde maal in de ons bekende geschiedenis van de mensheid, menselijke voeten gestaan op het punt van de aarde dat men Zuidpool noemt. Een Amerikaans vliegtuig opgestegen vanuit de Antarctische basis McMurdo Sound, is na een vlucht van achthonderd kilometer geland op de plaats, die tot nog toe alleen werd bereikt door de expedities van Roald Amundsen in december 1911 en Scott in januari 1912. Dit is de eerste maal, dat een vliegtuig op de Pool is geland.

GEHOORZAAM

EEN dief ontsnapt uit de gevangenis werd terug opgepikt door de politie en verklaarde zijn ontvluchting op volgende wijze : « Ik ging naar de dokter om me te laten verzorgen. Hij zei : « Neem de benen ! » Ik gehoorzaamde. »

HERINNERING AAN DIE GOEDE OUDE TIJD

EEN krant uit Michigan beschreef op hartroerende wijze het feit dat in de plaatselijke gevangenis geen dekens of matrassen genoeg waren en niet lang nadien ontving de direkteur van de gevangenis twee splinternieuwe dekens waaraan volgende anonieme boodschap was gehecht : « Dit is mijn bijdrage ter herinnering aan de goede oude tijd toen ik van kost-en-inwoon genoot in uw instituut. »

DE TERING NAAR DE NERING STELLEN...

AAN de grenzen van de Amerikaanse stad Mount Vernon staat een verkeersbord en daarop kan je het volgende lezen :

« Hier geldt de bepaling dat niet harder dan vijf en twintig mijl mag worden gereden. Kies een snelheid die u kan betalen. Iedere mijl boven de vijf en twintig per uur kost u drie dollar ! ».

— Als iedereen klaar is met zijn ontbijt, kunnen we hoger klimmen !

WINTER IN HET BEGIJNHOF VAN BRUGGE

ZOVEEL STOF

GELEERDE bollen hebben uitgerekend dat er iedere dag ongeveer 1.000 ton atmosfeer- of meteoorstof op de aarde neerkomt. Indien het juist is dat de aarde als vast lichaam nu ongeveer twee miljard jaren bestaat, weegt de aarde thans 730.000.000.000 ton meer dan op de eerste dag.

HIJ WAS TE HAASTIG!

EEN automobilist die zich met weinig benzine en de snelheid - van - een - slak een weg baant door « Brussel - open - stad » ziet een vriend en roept :

— Hé, Henk, wil je mee rijden ?

— Neen, dank je. Ik ben te haastig !

LUCHTBELLEN TEGEN IJS!

DE Zweden maken luchtbellen om het ijs te weren ! Heb je nou ooit ! Ze leggen plastic buizen waarin gaten geboord zijn op de bodem van een meer en stuwen nu samengeperste lucht in die buizen. Die lucht drukt het water uit de onderste lagen, die minder koud zijn, naar de oppervlakte en belet aldus de ijsvorming. Met dit

systeem zou men trachten zekere vaargeulen heel de winter open te houden.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu.

COKES IN STOCK

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

DOOR HERGÉ

